

ՌԻՍԷՆՆ ՍՆԱԿ

Երգ երգոց

Երա՞գ, տեսի՞լ, անգո ստվե՞ր մ'անհոգի,
Ճառագայթի, փրփուրի խա՞ղ մը տարտամ:
Քմայապաշտ ծաղի՛կ մ'արդյոք ցընորքի,
Քու մշուշոտ գիծերուդ ի՛նչ անուն տամ.
Երա՞գ, տեսի՞լ, անգո ստվե՞ր մ'անհոգի:

Քու կապույտիդ վճիտ, աղվոր ջուրերու
Եթերային անրջանքին է հանգույն.
Ու քու կարմի՛րըդ Պենկալյան վարդերու
Երագամած կարմրության պես տժգույն.
Գոգն աչերուդ կապույտն ունիս ջուրերու:

Արցունքիդ պես նայադներ պար կը դառնան:
Այդ ի՞նչ հեշտանք որ շրթներուդ մեջ կը՛մպես.
Շունչըդ գինով է հովերու պես գարնան,
Ձայնըդ տարփոտ՝ աղբյուրներու երգին պես...
Արցունքիդ մեջ նայադներ պար կը դառնան:

Կը հմայեն գիս քու աչերըդ, կը շոյե՛ն,
ՈՒ մարմինեդ ծորող խունկը մեղավո՛ր,
Ավելի քաղցր է Քանանու գինիեն...
Հագարբուրյան այս պատարա՞գն է աղվոր,
Թե լո՛ւյծ աչերդ որ մութ հոգիս կը շոյեն:

Հրաշագո ո՛հ, քու անդրիդ բյուրեղե.
Սրունքներուդ սարսռացող ձյունն հրաշեկ,
ՈՒ անանո՛ւն ցոլքը որ քեզ կողողե,
Մորթիդ թաքուն գանգուրներուն խուրձը շեկ...
Հրաշագո՛... ո՛հ, քու իրանդ բյուրեղե:

Տենչերուս վրա պիտի հսկեմ այս գիշեր
Որ բագուկնե՛րըս չը փրնտոեն քեզ իմ քով,
Միրտս ո՛ւր էր որ կուրծքեդ ոչինչ չը հիշեր,
Մինչև ատտու պիտի հալեր արցունքով...
Կիրքերուս վրա պիտի հսկեմ այս գիշեր:

Իգո՛ւր: Հոգիս թաղվել կուզե հուլորեն
Ստինքներուդ մտերմությանը մեջ կույս.
Ու անութիդ որոշ ծալքերը նորեն
Գիտեմ որ զիս պիտի տանջեն մինչև լույս...
Քու մե՛ջդ հոգիս թաղվել կուզե հուլորեն:
Տժգույն աղջի՛կ, հյուսիսայգի աչքերով,
Կռպերուդ վրա ու բիբերուդ մեջ խոնավ
Այդ ի՛նչ անճառ երանություն, ի՛նչ գորով...
Ո՛չ մեկ արգանդ քե՛զ պես հրաշք չըծնավ,
Տժգո՛ւյն աղջիկ, հյուսիսայգի աչքերով: